

МИЛИВОЈЕ
ЖИВАНОВИЋ

МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ

МИЛИВОЈЕ
ЖИВАНОВИЋ
1900 – 1976

Аутор изложбе и каталога
ВЕРОСЛАВА ПЕТРОВИЋ
кустос саветник

Београд, 1994.

МФН. 6998.

Издаје
МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ
Београд, Господар Јевремова 19

Одговорни уредник
Миодраг Ђукић, директор

Главни уредник
др Зоран Т. Јовановић

Аутор изложбе и Каталога
Верослава Пејковић, кустос саветник

Ликовно-графичко решење Каталога и
поставка изложбе
Небојша Миленковић

Штампарија
ГИП „Култура“, Маршала Бирјузова 28

Тираж: 500 примерака
Јун 1994.

На насловној страни: Миливоје Живановић као Рогожин
у представи „Идиот“ Ф. М. Достојевског, 1937.

ДИК - 792(061.4)

Садржај

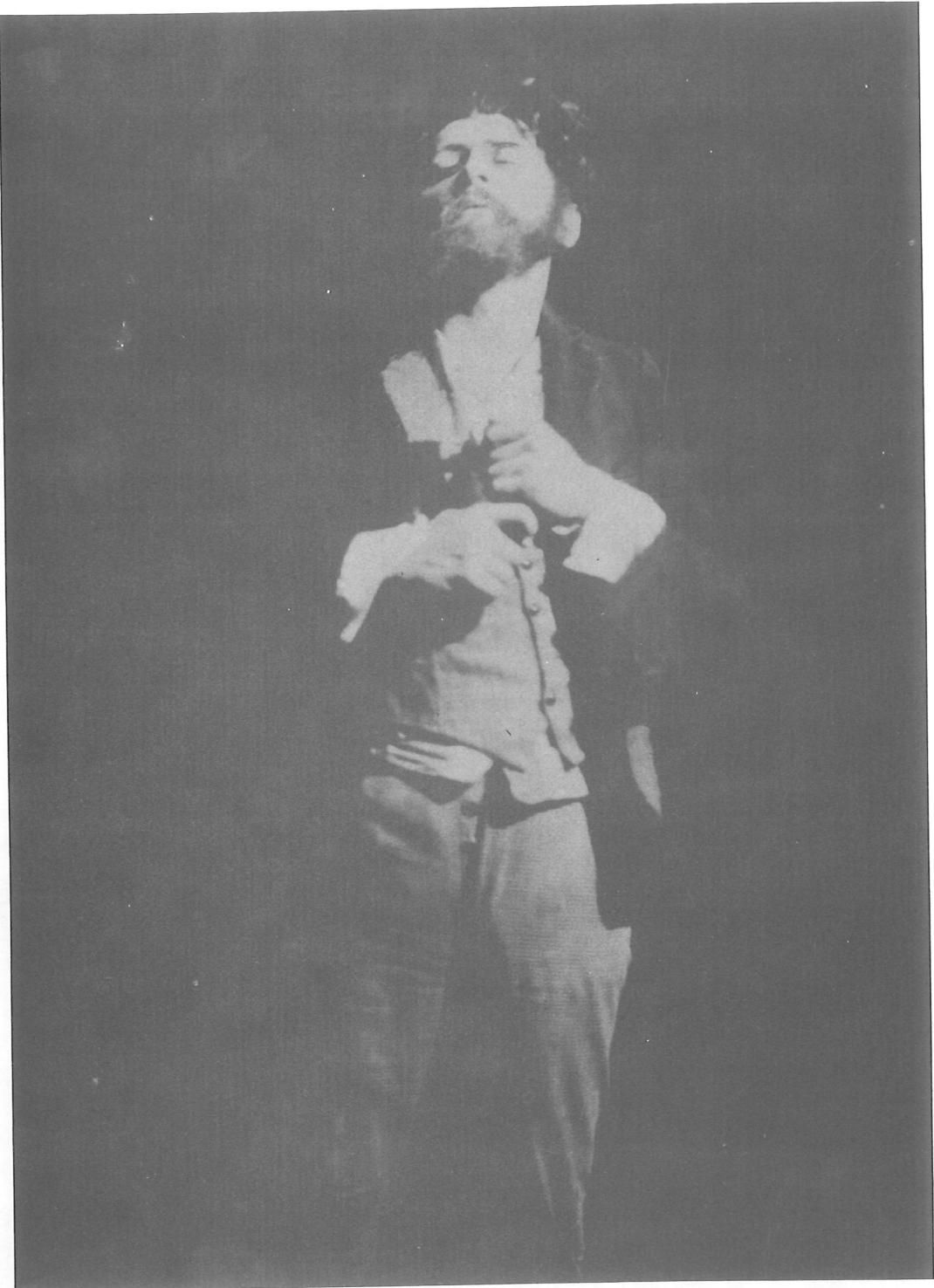
Глумачки горостас	7
Curriculum vitae	8
Миливоје Живановић о себи – и други о њему	9
Попис улога Миливоја Живановића	15
Каталог	21

„Можда би енглеске йозорнице добро учиниле када би јзовале Живановића, да им Живановић јокаже једној варварској Лири, каквој ја је и хиљео Шекспир. Другоја нема...“

(Станислав Винавер:
„Београдско огледало“,
Београд, 1977)

←
М. Живановић у Новом Саду, 1926.

Скопље, 1929. М. Живановић у Толстојевом *Живом лецу* (Феђа)

Глумачки *төросийас*

У широкој глумачкој палети фахова и боја, у историји нашег позоришта, Миливоје Живановић припада оном малом броју глумаца, глумаца горостаса.

Рођен је на просторима где су се вековима мешали утицаји Истока и Запада, али који су сачували своју аутентичност. Миливоје Живановић је плод тога поднебља.

Наочит, снажан, обдарен смислом за глуму, бујног темперамента, приљежан на послу, умео је да учи и слуша оне који су га усмеравали на прави пут. У широкоме репертоару, од трагичних до комичних ликова, стварао је незаборавне живановићевске карактере.

Суверено је владао сценом, засењујући често остale, понекад надмашујући и саме писце. Освајао је и европске scene, примајући светска признања на која је, с разлогом, био веома поносан.

Музеј позоришне уметности Србије посветио је ову изложбу Миливоју Живановићу, у овој јубиларној 125-тогодишњици Народног позоришта, у коме је наш великан провео више година и, како је сам говорио, сазревао у њему.

Захваљујући на првоме месту, његовој супрузи Невени Живановић, која је сакупљала и брижночувала све што је било везано за рад Миливоја Живановића, Музеј поседује богату заоставштину. Бројне фотографије, позоришни плакати, документа, као и предмети који су припадали великом барду, помно се чувају у глумачком храму, Позоришном музеју. Музеј наставља дужност чувара наше позоришне баштине, отима од заборава ове наше вредности, са дужношћу према историји. Ове дужности су свете, као што су свете и оне личности које су нам нештедимице даривале своје унутрашње благо...

Верујемо да све ово заслужује достојну пажњу.

В. ПЕТРОВИЋ

Curriculum vitae

- 1900 (2. април), рођен у Пожаревцу од оца Ђорђа Живановића и мајке Лепосаве Ђорђин.
- 1914 Побегао од куће у добровољце и примљен у Сремски добровољачки одред.
- 1915 Путује са српском војском од Дунава до Скадра. Од Аустријанаца заробљен у Цетињу; ропство провео у Добоју одакле га пребацију за Београд, где је био затворен у Манежу (будућем позоришту). Потом је пребачен у Пожаревац и предат Бугарима. Пошто је ослобођен (исте године му умире отац) постаје: пружни радник, катранција, келнер; штави коже, шверцује.
- 1918 (1. маја) у Пожаревцу, први пут јавно рецитује на збору Трише Кацлеровића, бунтовну песму „Добар друг“.
- 1919 Приклучује се једној глумачкој путујућој трупи.
- 1920 Ступа у путујућа позоришта Петра Христилића и Михаила-Микице Спасића.
- 1921 Први пут у Београду, ступа у путујуће позориште Љубомира Рајчића-Чврге, које је играло у Хотелу „Таково“ (данашњи „Безистан“).
- 1922 Годину дана игра у Градском позоришту у Суботици.
- 1923 Постаје члан Српског народног позоришта у Новом Саду. Прва улога Сретен у „Подвали“ М. Глишића. У овом позоришту одиграо 96 улога.
- 1928 Напушта новосадско позориште и одлази у Скопље. У Народном позоришту у Скопљу почиње улогом Гуше у „Пожару страсти“ Ј. Косора. У овом позоришту одиграо 132 улоге.
- 1932 Постаје члан Народног позоришта у Београду. У Београду прва улога (епизодна) – Први сердар у „Јелисавети, кнегињи црногорској“ Ђуре Јакшића. У овом позоришту одиграо 132 улоге.
- 1946 Напушта Народно позориште у Београду.
- 1947 Постаје члан Југословенског драмског позоришта. Прва улога Михајло Скобратов у „Непријатељима“ М. Горког. У овом позоришту одиграо 25 улога.
- 1962 Одлази у пензију по својој вољи.
- 1970 У Савременом позоришту у Београду играо Хани Замфира у „Зони Замфировој“ С. Сремца.

Јубилеји и признања

- 1955 У Југословенском драмском позоришту прославља 35 година рада улогом Капетана у „Опу“ А. Стриндберга.
- 1970 У Југословенском драмском позоришту прославља 50 година рада улогом Јегора Буличова у истоименој драми М. Горког.
- 1955 У Паризу, на II интернационалном фестивалу у Театру нација тумачи Јегора Буличова.
- 1966 Гостује у СССР-у, на сцени Московског художественог театра у улози Јегора Буличова. Том приликом добија Медаљу Станиславског. Публика га је 22 пута изазвала пред рампу.
- Орден рада I реда, 1949; Орден заслуга за народ I реда, 1955; Седмојулска награда за животно дело, 1960; Орден рада III реда; Плакета МХАТ-а 1968. и друга признања.
- 1976 (15. XI) умро у Београду.

Миливоје Живановић о себи – и други о њему

М. Живановић у Пожаревцу, 1910.

Ја сам био веома размајсено дејиће својих родитеља. Мој токомни отац је говорио је Миле, ћазда Донин, ако хоће да учи школу неку, учи, ако неће – не мора. И кад сам ја и то чуо забајалио сам је... Више од свеа интересовали су ме циркус и позориште. Увек сам био неситацан. Први међу џрима... Исперан сам из гимназије. Продужио сам школовање у Сmederevu. И, најзад, послије мноја мука дојурао сам и до чејварпой разреда. На моју велику срећу, наступили су ратови. (Разговор водили М. Живановић и В. Прошић. Смртна, листа VI београдске гимназије, бр. 5, 1963.)

Зајирао сам јрви јутиј у једној пуштјујићој јаруши родној Пожаревцу. После јрвој наступија добио сам и јрву криптику... Годинама сам са јутијујићом дружином, лутио друмовима ове земље, бразана цеја, а јуна срца, дарио сузе и смех.

(П. Поповић: Прави јеатар не јарин импровизације. Борба, 4. VII 1968.)

Поред све добре воље о јожаревачком љумију ј. Живановићу немамо ништа рећи, сес и то, да са уметношћу неманичкој заједничкој. Он и љума су два антиподи. (Раул, Грађанин, Пожаревац, 1919.)

Дјело је ја криптика била моја велика јтраума... али и најонила да дојажем субјектно. Када сам у Москви, као јрви стручњак наступијо на сцени Московској художесниценој јеатру, зајаслио сам још једном што Раул Радовић више није жив.

За све што сам посјећио моју да захвалим Нушићу. Када ме је јрви јутиј видео био сам члан малог јутијејићи позоришћа... Тада ми је написао и претпоруку: „Г. Живановић је млад, леј и таленитован љумац која ради преторујем најим позорищним“.

(Иванка Бешевић: Нушић ћроналазач. Илустрована јолићника, 13. X 1964.)

Нови Сад је моје йозориџино дешавање... Играо сам све – йочев од романтичних до реалистичких драма. Сви су били изненађени када су видели и чули да штако млад Хамлеја, Сирана, Армана Дивала... У Новом Саду се штако завршила за њег јодина и моја йозориџина младосј.

(Пећар Волк: Миливоје Живановић. Новосади, 22. XI 1976.)

Скогље је било моја йозориџина младосј... Ја сам са једне стране био радостан што одлазим у Београд, али ми је са друге стране било необично јасно што најуџијам Скогље и Скогљанце, са којима сам првог чијавих јеј јодина... формирао себе, прудећи се да скогској публици дам од себе све што моју.

Волим људе и радим за људе, желим да им покажем шта је племеништо, а шта лоше... Много волим децу. Сав сам се усмерио на то да о时辰им децу. И ако усјем, то ће бити мој мален дјељ младом нараџију.“ (Аноним: Волим људи, цвеће и децу. Политика, 25. XI 1961.)

Ја никад глумио нисам... Срце сам своје поклоњао публици. Ако су поред срца прајасили и главу, било је и тоја...

(Јован Хаџи Костић. Миливоје Живановић. Недељне новосади, 10. V 1970.)

Рад на улози ме не исцрпљује... важно је да се само штекст не прими као занимљива фабула... већ као узорк психолошких манифестија јунака... То није изједначавање, подражавање или копирање; не, то је само привремено живљење првим живојом... Видите, глума је усвари једносјавна сјавар: треба само изразити све оно што у себи осећајте у датом пренујку као дата личност. Али, то је исти штако и највећа сјавар... А глумачка штака јесу смисао за преобразовање... кад се осећи да је свеј око њеја – свеј у њему; да је свеј у њему – свеј на сцени. Зато је майја йозориџина доволно моћна да јој се и чијав живој посвети и за њу ескриптује.

(Разговор са Миливојем Живановићем. Омладина 28. XI 1955.)

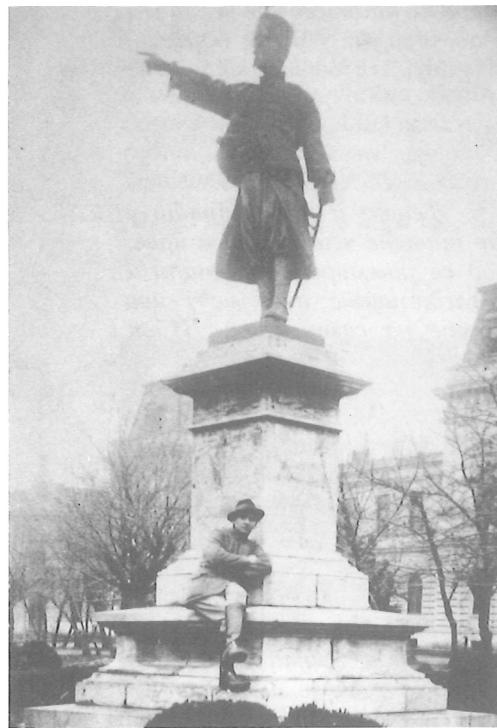
... Сјрасј? Човек у мојој професији има само једну сјрасј, боље речи при: сцену, улогу и гардеробу. То штако окућира уметника да је слеп и глуп за све што се око њеја децава... Занет сам собом у свом дому, на улици, кавани и на сцени... И зато нека ми прајаште не замере ако им некад не оштодравим на улици.

(Ж. Срећковић: „Освећајући глумца“. ТВ Новосади, 14–20. I 1967.)

У Народном йозориџину, без обзира на пренујну наклоносј једној или другој редаштеља, ја никад нисам био у мојносји да бирам улоге. Играо сам све што се од мене прајило. Ја сам свуда морао да зађем до краја – јер штешко је било остварити на овој сцени – иде су се укрштале генерације и иде је било штако великих и значајних глумача. Сви су они на неки начин прајали право на Народно йозориџине... Знало се штачно ко је ко на сцени.

Београд је био моја уметничка зреосј.

У штом зрењу неке су улоге прајале у мени. Чинило ми се зајраво да сам одломио комад живоја и да ликови првог Феђе Јосифа усјомене на пратесе, болове и сијања кроз која сам морао да прођем. Пријашно ми је било кад сам видео да ми на тим улогама аплаудирају, па и да ме хвале. Једино је још штешко било са критичарима. Велибор Глигорић је често волео да каже и напише за мене – да сам добар, али да још нешто недосијаје. Е,

М. Живановић у Пожаревиу, 1917.

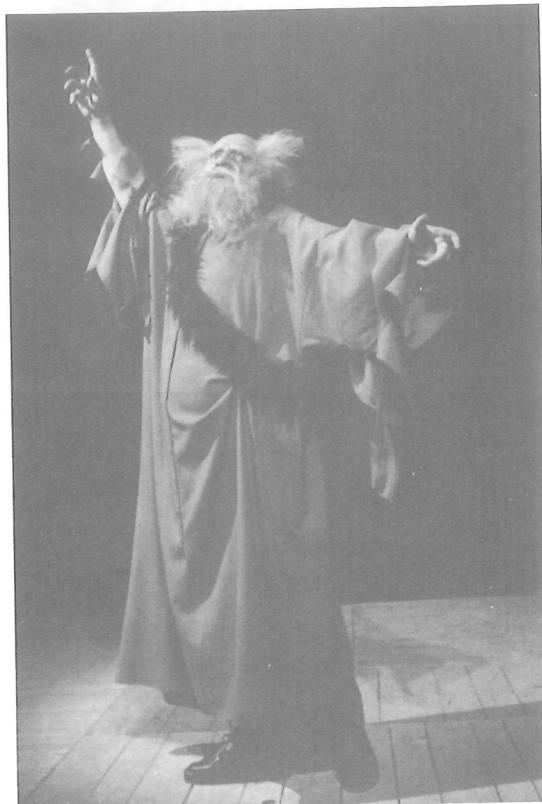
М. Живановић са супругом Невеном у Скопљу, 1928.

Скопље, 1929. М. Живановић у улози Сирана
у истоименој драми Е. Ростана

Нови Сад, 1925. М. Живановић (Милош)
у Суботићевој драми *Бој на Косову*

што јустио Глигорићево „али“ није ми дало мира и најонило ме је дан и ноћ да радим, да изварам, да сиварам... И најзад, утрајући у Белој болести, Живом лешу и Патриоти, усјео сам да и Глигорић изостиави што своје вечито „али“.

(Петар Волк: „Миливоје Живановић“. Новости, 24. XI 1976.)

ЈДП, Београд, 1952. М. Живановић у насловној улози Шекспировог Краља Лира

Прави љумци су од кад знам за себе, увек имали неприметив однос према Нушићу, никад се нису са њим шетачили и знали су да пронађу праву боју... а лоци су сиварали шаблоне...

(Петар Волк: Миливоје Живановић, Новости, 27. XI 1976.)

Прави љути је један Нушић иран у Театру свећа... А ја са своје сивране мислим да је мој Ліапон, а и мој дуј према Браниславу Нушићу... највећи поклон моја йозориција, а и мене – његовој открића. Мој Ліапон у Театру Нација нека буде венац на стомен Бранислава Нушића.

(Аноним: Мајчина моћ исцрпиле љуме. Реч народа, 17. IV 1964.)

Тешко је било утрагати у тој бролеће чејтредесети и пете, кад се узнемирење увлачило и у љедалицији а и међу нас љумце на самој сцени. Ипак смо утрагали, настапали да одржимо доспојанско љедалиција... Чудне су то биле представе – ником се није излазило ни из љедалиција ни са йозорнице.

... пошто сам већ поодмакао у јодине и пошто сам дошао до сазнања да шако мало знам – дође врло често мој директор и пријатељ, Милан Дединац: „Све је то сијрачно што радиш, Миливоје“. А ја слушам њега као деше. Питајам га ко запећа љуцика: „Шта не ваља, Мимо?“ Он ме онда хладно свуче до ћола, а ја слушам и исправљам. Усјео сам себе да дисциплинујем и сматрам да сам открио највећу љајну йозорицију: слушати, слушати и слушати.

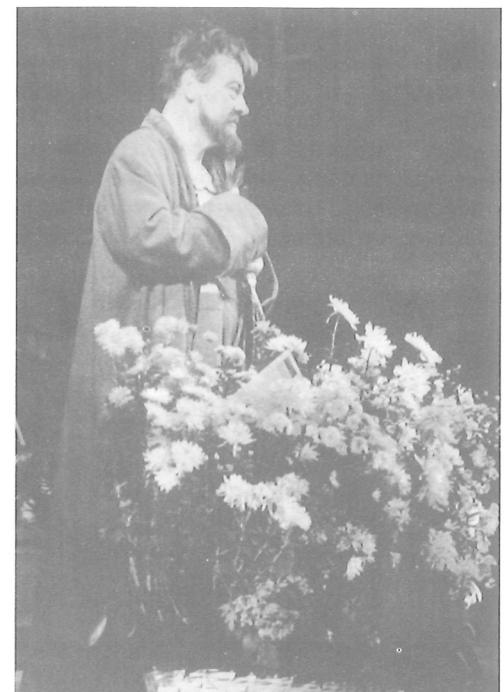
(Олга Божичковић: Како се Миливоје Живановић припрема за улогу Краља Лира. Политика, 30. III 1952.)

Да, волим Јејора, јер сам ђа, што кажу, ја и родио... Он је то јасно део моја живота... Па, вељда то није и само моје. То је одраз наше расе; ми смо бујни, темпераментни, то и крвати и знојем. Ја сам то из живота пренео на сцену. Али, увек сам се трудио да будем што каже Јесенњин „природан и једностијаван“ јер то је „највећа уметност на свету“; увек сам се трудио да и глуму овојим овим.

(Мирко Закић: Глумац свира на себи)

М. Живановић на гробу К. С. Станиславског, 1966. приликом гостовања у СССР-у

М. Живановић после представе Јејора Буличова, 1966. у Москви

Кад сам дошао из Београда (за Москву) нисам се уплашио две пресуде...

Нисам се уплашио ни великој и највећој йозорицији свећа Художественој школи... ни вашим обромним паленама... али, уплашио сам се сени и духа Константина Сергејевича Станиславског. Да се он не запиши: „Ко је љај што је дошао са дна Балкана да би ступио на моју сцену“? Тоја сам се уплашио.

(Из интервјуја са Горданом Брајовић. Свећ, бр. 14, 9. III 1973.)

Кад савесно ћрелисћам свој рад видим да сам у љивоју одићрао ћри инсерти, штито је доволно. Одмах сам иђао велики рејеритоар, чешчири Шек-спирове краљевске драме: Хамлета, Отела, Лира, Магбета. Ту сам налазио зрно ћо зрно. Ниција није било чловенијо... један енглески џексијролог је казао: „нико није добро одићрао Хамлећа, а сви су иђојали у Маћбейју“. Па ни ја нисам мимо свећа. Додуше, у Хамлећу био сам млад и као ћламен иђојурио ћреко ћозорнице. Верујте сијржио сам сцену! То се исцјо десило и у Отелу! Е, у Лиру је ћрви инсерти. А Маћбейћа ћемо ћрекочити.

Други инсериј је ипчејак дргој чина Ујка Вање, кад мамуран силазим и сањам. Та сцена, кад ме она иштића да ли која волим, а ја одјеварам, тираје, читавих – ипчи минућа. Мислим да је то највећи сценски доживљај у мом животу.

И тирећи дештаљ: Ђошћио сам био ојећ изабран за члана „Сијеријиној Јозорја“, једно вече, кад су се сви разшили, осимали смо нас тројица и једна мала шевачица. Тада су ме (управници новосадској и сарајевској Народној Јозорији) Миша Хаџић и Влајко Убавић замолили да кажем нешћио из свој репертоара. И ја сам изговорио... онај о мајци из О'Ниловој комада Дуго путовање у ноћ и чувени Мийкеов из Коштане. Даље осимају моје улоје – Јејор, Лир, Ојсац – у блоку. А за осимале мноје моје улоје моји рећи да сам све то трао ио дужносћи и за платају...

(Косића Димитријевић: Сусрети са Миливојем Живановићем. Репортер, бр. 48, 9-16. XII 1976.)

Право да кажем, не признајем стваросћ. Јер, код мене је моравско ткачеље десету годину сукано, тешкој тешкој преизредано, па се не кида. Такав сам ја.

Уручување Медаље Станиславског М. Живановић у Москви, 1966.

Из Некролоіа

Миливоје Живановић је најсрпскији и најсветији глумац који је прешиао његову прву сцену; луђалица и самоук, он је одрасао у великом и равнотрновном друштву Софокла, Шекспира, Калдерона, Доситејевске, Чехова, Горкој, Цанкара, Нушића, Крлеже – и као и они одлази овога часа у леђенду будућих уметника.

Милосав МИРКОВИЋ

Појис улоја Миливоја Живановића

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ НОВИ САД

1923-24.

М. Глишић. *Подвала* (Сретен)
Ј. Веселиновић *Будо* (Здравко)
Б. Станковић *Коцукана* (Стојан)
Б. Нушић. *Народни посланик* (Секулић)
В. Шоа. *Памалион* (Хигинс)
В. Шекспир. *Ромео и Јулија* (Ескало)
А. Беристен. *Израил*. (Гроф де Салак)
Мајер-Ферстер. *Стари Хајделберг* (Дворски
маршал од Пасарна)
В. Рицков. *Државни саветник* (Сергеј Артуро-
вић Аљејев)
Ф. Достојевски. *Злочин и казна* (Разумихин)
Б. Нушић. *Пут око света* (Сава)
Цветковић. *Чарлс Барле* (Риста)
Е. Лабиш. *Шипедионица* (Бенжамен)
Вернон и Овен. *Мандарин* (Муре)
Пежински. *Лучантика* (Романовски)
Ш. Аш. *Бог освеће* (Шепчевић)
И. Тургенев. *О птујем хлебу* (Павле Јелички)
Н. Јеврејинов. *Главна сцена* (Епизода)

1924-25.

Кајаве, Флер и Арен. *Краљ* (Владика)
Л. Толстој. *Живи леш* (Фјодор Васиљевич Протасов)
П. Петровић. Пеција: *Руцка* (Италија)
Б. Шо. *Бајољев ученик* (Наредник)
Л. Толстој. *Васкрсење* (Симонсон)
Софокле *Антигона* (Креонт)
А. Дима Отац. *Кин* (Давид)
Тот-Дескашев. „*Сеоски лола*“ (Први цртанин)
у. Драгашевић: „Хајдук Вељко“ (Мула паша)
Сарду и Мороа. *Мадам Сан Жен* (Конанвил)
О. Вајлд. *Салома* (Први војник)
Гаво и Шарве. *Господица Жозеїта и моја жена* (Жалавер)
Молијер. *Грађанин љлемић* (Учитељ борења)
А. Шандић. *Хасанайиџица* (Хасанага)
А. Чехов. *Соба бр. 6* (Никита)
Б. Нушић. *Распјеко Немањић* (Мирослав)

Е. Лабиш. М. Мише. *Флоренитински шецир* (Емил Теверние)
 Х. Ибзен. *Авеиши* (Пастор Мандерс)
 Ј. Стерија Поповић *Родољубци*
 Е. Ростан. *Сирено де Бержесак* (Сирано)
 В. Шекспир. *Бојоваљенска ноћ* (Антонио)
 И. Војновић. *Смрт мајке Јуовића* (Дамјан Југовић)
 Х. Судерман. *Иванјске ватре* (Властелин Фогелрајтер)
 Л. Луна. *Ошело* (Полицајан)
 Ш. Аш. *Бој освеште* (Реб Арон)

1925-26

Д. Оксандорф. *Две сироитије* (Жак)
 Б. Нушић. *Пучина* (Владимир Недељковић)
 Б. Нушић. *Сумњиво лице* (Милисав)
 А. Брисон. *Покојни Туинел* (Летлије)
 М. Хенекин и П. Вебер. *Двадесет дана
заповора* (Ханри од Мерсија)
 К. Суботић. *Морски ћалеб* (Пајица Јовановић)
 Вилнер и Рајнхерт. *Фаскића* (Франкoni)
 А. Аверченко. *Ићра Смрћу* (Иван Никаторович)
 Б. Нушић. *Народни ћосланик* (Секулић)
 А. Бисон. *Конјиролор ватона за ставање*
 (Лаборден)
 В. Иго. *Звонар Богојевичине цркве* (Звонар)
 З. Мигуел. *Сенјер Полицициел* (Требалдо Радулфи)
 Л. Тривунов-Бранковић. *На уледу* (Славко Грујић)
 Б. Нушић. *Пут око света* (Сава Цветковић,
 Риста)
 III. Аш. *Бој освете* (Јанкељ Шепчевић)
 А. Брисон. *Крвна освета на Корзици*
 (Грегорије)
 Ј. Суботић. *Милош Обилић* (Милош)
 И. Војновић. *Смрт мајке Југовића* (Дамјан Југовић)
 Ј. Драгашевић. *Хајдук Вељко* (Мула паша)
 Г. Фрежен. *Заједнички јасибој*

1926–27.

Шентан и Мозер. *Отмица Сабињанки* (Емил Штернек)
 П. Петровић Пеција. *Дуџе* (Стевица)
 М. Мајо. *Моја беба* (Алфред)
 Тот-Дескашев. *Сеоски лола* (Комесар)
 А. Мороа и М. Деволине. *Какав отпац шакав син* (Префект Болије)
 С. Ђоровић. *Зулумбар* (Осман)
 Л. Костић. *Пера Селедица* (Исусовац)
 Л. Толстој. *Ана Карењина* (Облонски)
 М. Глишић. *Подвала* (Вуле Пупавац)
 Н. Ђурић. *Војвода Дечански* (Војвода Дечански)
 У. Дојчиновић. *У заштицују* (Вељко Ђурић)
 Ј. Веселиновић и И. Станојевић. *Поштара* (Крста, Бакота)
 Ј. Стерија Поповић. *Лажа и паралажа* (Мита)
 И. Вojновић. *Еквиноцијо* (Иво Лединић, Парох)
 П. Петровић Пеција. *Земља* (Др Симић)
 Н. Арсеновић. *Лесковачани у Паризу* (Дино Печурка, Мика Чуљков)
 Флер и Кајова. *Микета и њена маји* (Један чиновник)
 М. Арициашев. *Љубомора* (Сергеј Петровић)
 Брамер и Гринвалд. *Последни валцер* (Кнез Павле)
 Брамер и Гринвалд. *Бајадера* (Пуковник Паркер)
 М. Милаковић. *Манон* (Бабић)
 В. Иго. *Дадесејт и трећа* (Радуб)
 Д. Оксендорф. *Две сироћице* (Пјер)
 Х. Ленорман. *Куквица* (Шарлије)
 Е. Пајерон. *Кабоћени* (Каботен)
 Т. Бернар. „*Лађ*“ (Луј Лапијом)
 А. Батај: *Свадбени марци* (Клизнер)
 М. Замаконс. *Сењер Полицијел* (Требалдо Радулфи)
 Ј. С. Поповић. *Београд некад и сад*
 Р. Одавић. *Дух нацијих дедова* (Фердинанд фон Мах)

1927–1928

В. Шекспир. *Хамлет* (Хамлет)
 М. Огризовић. *Вучина* (Вучина)
 Кајаве, Флерс и Реј. *Лепа пусијоловина* (Серијан)

Ф. Молнар. *Ира у дворцу* (Алмади)
 Б. Станковић. *Таџана* (Парапута)
 Ф. Ведекинг. *Музика* (Директор казиеног завода)
 Ж. Девал. *Залубљени* (Клево)
 М. Беговић. *Божји човек* (Хајдука)
 Илија Округић. *Сађураца и цубара* (Пинтер Михаљ)
 Миливоје Предић. *Голјоћа* (Протић)

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ СКОПЉЕ

1928–1929

Ј. Косор. *Пожар стпрасити* (Гуша)
 Љ. Петровић. *Суђење* (Син)
 Ј. Веселиновић. *Хајдук Стјанко* (Хајдука)
 Џ. Јакшић. *Стјаноје Главаш* (Хајдука)
 Б. Граовач. *Страхињић Бан* (Страхињић Бан)
 С. Сремац. *Појт Ђура и њој Стјира* (Поп Олуја)
 Е. Ростан. *Сирано де Бержерак* (Сирано)
 Ж. Верн. *Царев јасник* (Војник)
 ф. Молнар. *Ира у замку* (Глумац)
 Ш. Лукали. *Риђокоса* (Момак)
 Баријер и Пулвије. *Анђео љоноћи* (Арије Кернер)
 С. Михаелис. *Саадба под револуцијом* (Марк Арон)
 А. Буржоа и Ф. Пол. *Гробња* (Лагардер)
 Б. Нушић. *Пут око света* (Сава Цветковић)
 Б. Нушић. *Народни посланик* (Секулић)
 Б. Нушић. *Протекција* (Сава Савић)
 Б. Нушић. *Сумњиво лице* (Вића)
 Б. Нушић. *Расјако Немањић* (Растко Немањић)
 С. Сремац. *Ивкова слава* (Неко)
 С. Сремац. *Зона Замбијрова* (Циганин)
 Илија Округић. *Сађураца и цубара* (Сеоски момак)
 Илија Округић. *Шокица* (Епизода – Војник)
 С. Ђоровић. *Ајца* (Љубавник)
 С. Ђоровић. *Зулумбар* (Осман)
 Б. Станковић. *Коџанана* (Стојан)
 Б. Станковић. *Таџана* (Парапута)
 М. Огризовић. *Хасанайница* (Пинторовић Beg)
 Илија Станојевић. *Дорђолска посла* (Боле)
 Н. Арсеновић. *Лесковчани у Паризу* (Мика Чуљков)
 Веселиновић и Брзак. *Ђидо* (Здравко)
 У. Дојчиновић. *У заштицују* (Поручник Вељко Ђурић)
 М. Глишић. *Подвала* (Учител Ранко)
 М. Шапчанин. *Задужбина* (Епизода)
 С. Бунић. *Војвода Брана* (Војвода Брана)
 Љ. Петровић. *Девојачка клејва* (Четвовоћа)
 А. Божић. *Кайлар Милоје* (Син)
 С. Дескашев. *Сеоски лола* (Сеоски момак)
 С. Милутиновић. *За краља и оцајбину* (Капетан)
 Ј. Фрајденрајх. *Границари* (Андреја Милевић)
 Н. Гоголь. *Ревизор* (Осип)
 И. Јасинчики. *Чикана кућа* (Младић)
 В. Диканџ. *Крвна освешта* (Спагани)
 Бризбар и Нис. *Париска сироћина*
 (Епизода)

В. Сарду. *Вечитица* (Епизода)
 В. Сарду. *Тоска* (Марио Каварадоси)
 Блументал и Каделбург. *Код белој коња* (Епизода)
 Џ'Енери и Корном. *Две сироћице* (Жак)
 В. Иго. *Звонар Богоједичне цркве* (Клод Фрело)
 В. Иго. *Лукреција Борџија* (Ђенаро)
 А. Бисон. *Госпођа Икс* (Муж)
 Белак и Алеви. *Трикоц и Каколе* (Епизода)
 Дима Отац. *Гроф од Монте Кристо* (Епизода)
 Маје-Фестер. *Стари Хајделберг* (Студент)
 В. Шекспир. *Ромео и Јулија* (Младић)
 В. Шекспир. *Млешачки тројовац* (Лоренцијо)
 Дон Августин Морето. *Два наредника* (Борђе)
 Е. Сиглигети. *Пијанин* (Ђорђе)
 К. Оберник. *Ђураћ Бранковић* (Син)

1929–1930.

Б. Нушић. *Госпођа мишићарка* (Чела)
 М. Петровић. *Чуџук Стјана* (Хајдука)
 Р. Динуловић. *Врела крв*
 Р. Веснић. *Путем искушења*
 Д. Николајевић. *Мнојаја љећа* (Послужитељ у банији)
 М. Јаковљевић. *Тамо далеко* (Војник)
 Е. Пајерон. *Кабоћени* (Каботен)
 Ж. Ромен. *Доктор Нок* (Нок)
 Б. Вилер. *Суђење Мери Дајан* (Брат)
 П. Гаво и Р. Шарве. *Госпођица Жозеја моја жена* (Муж)
 Е. Скриб. *Јеврејка* (Епизода)
 Ј. Хашек. *Добри војник Шајк* (Епизода)
 Ж. Оне. *Господар Коњаница* (Господар)
 А. Аверченко. *Ира смрћу* (Епизода)
 Л. Толстој. *Крајџерова сонатија* (Познишев)
 В. Сарду. *Отаџбина* (Официр)
 М. Паньол. *Топаз* (Топаз)

1930–1931.

М. Беговић. *Божји човек* (Кристан)
 Д. Николајевић. *Преко мртвих* (Стеван)
 Мозер и Шентан. *Рай у миру* (Соненфелс)
 Д. Тодосић. *Голи људи* (Антић)
 А. Батај. *Свадбени марци* (Муж)
 Р. Фошо. *Мајмун који ћовори* (Артиста)
 Р. Шервуд. *Ханибал* (Ханибал)
 М. Веснић. *Брак из любави* (Петровић)
 Р. С. Шериф. *На крају пута* (Стенлоп)
 А. Ниски. *Дијук* (Дијук)
 Б. Франк. *Комедија с бисером* (Зитхоф)
 Ј. Игњатовић (Александар Илић). *Вечити младожења* (Глас из сна)
 Б. Франк. *Комедија с бисером*
 У. Фалена. *Последни лорд* (Лорд Килмарнок)

Ф. Хоп. *Кућна кашаца доктора Фаусића* (Доктор)
 Ф. Рајмонд. *Распикућа* (Распикућа)
 А. Најман. *Пајација* (Гроф Петар фон Пален)
 Б. Џонсон. *Волтоне* (Судија)
 О. Мирбо. *Посао је посао* (Син)
 В. Шекспир. *Хамлет* (Хамлет)
 Л. Толстој. *Живи лец* (Феђа)
 Ј. Јеврејинов. *Главна ствар* (Епизода)

1931–1932.

Б. Николајевић. *Дојорели кров* (Судија)
 Ј. Е. Томић. *Барун Франко Тренк* (Буковачки)
 М. Милошевић. *Љубилј* (г. И.)
 А. Илић. *Кајање* (Епизода)
 Д. Тодосић. *Доскиваљаји Радисава Рейоне* (Радисав)
 М. Беговић. *Пусијолов ћревеј* (г. И.)
 Е. Кумчић. *Пејтар Зрински* (Војвода)
 М. Крлежа. *Господи Глембајеви* (Леоне)
 С. Бенели. *Пир ћорује*
 Ф. Жил и А. Мортије. *Доктор Икс* (Доктор)
 Флерс и Арен. *Краљ*
 В. Сарду. *Матери момци*
 Д. Голсворди. *Ценитлмени*
 В. Иго. *Јадници* (Жан Валкан)
 Гете. *Фаусић* (Мефисто)
 В. Катајев. *Квадрајтура круја*
 А. Дима Син. *Госпођа с камелијама* (Арман Дивал)
 А. Доде и А. Белоа. *Фромон и Рислер* (Фромон)
 Л. Толстој. *Васкрсење* (Нахљудов)

1932–1933.

Никола И. *Балканска царица*
 Б. Нушић. *Мисијер Долар*
 Р. Веснић. *Газда-Јованов дом* (Живорад)
 М. Беговић. *Госпођа Валејска* (Генерал)
 М. Димитријевић. *Сесија Леке кайејана* (Војвода)
 Б. Станковић (А. Михајловић). *Нечисија крв*
 Т. Манојловић. *Кашинкини снови* (Мита)
 Г. Бихнер. *Данијонова смрћ* (Сен Жист)
 Ф. Шилер. *Разбојници* (Карл Мор)
 Ф. Брукнер. *Јелисавета од Енглеске* (Филип)
 Ф. Арнолд и Е. Бах. *Свадбени пут*
 Ф. Достојевски. *Злочин и казна* (Порфирије Петровић)
 М. Енкен и П. Вебер. *Господин минисијар* (Сипријен Годе)
 М. Милошевић. *Аутоомат* (Директор)
 Л. Толстој. *Ана Карењина* (Вронски)
 Р. де Флерс и Г. де Кајаве. *Буриданов мајаџа*

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ БЕОГРАД

1933–1934.

Ђ. Јакшић. *Јелисавећа, књешиња црнојорска* (Први сердар)
Ј. М. Веселиновић. и Д. Брзак. *Тијо* (Други момак)
Б. Станковић. *Нечиста крв* (Тома)
Б. Шо. *Цезар и Клеопатра* (Нубијски стражар)
В. Шекспир. *Хамлећ* (Фанциско)
И. Штодола. *Каријера Јошка Пучика* (Рохати)
Велмар Јанковић. *Срећа А. Д.* (Јанг)
Б. Нушић. *Распико Немањић* (Јеромонах Теофилијатак)
Љубинко. *Девојачка клетва* (Четовођа)
О. Маршан. *Балтазар* (Кадиу)
Ж. Расин. *Аїдалија* (Ледан левит)
У. Дојчиновић. *У запашају* (Вељко Ђурић)
В. Шекспир. *Млешачки ћртовац* (Грацијано)
С. Сремац. *Зона Замфиррова* (Новинар)
Ф. Брукнер. *Јелисавећа од Енглеске* (Идијакез)
А. Дима Син. *Госпођа с камелијама* (Барон де Варвил)
М. Булгаков. *Зојкин сітан* (Борис Семјонович Гусан)
Б. Нушић. *Госпођа министарка* (Чеда Урошевић)
С. Мом. *За заслуге* (Хауел Бетлет)
Ст. Л. Костов. *Златни рудник* (Чика Божил)
Б. Нушић. *Београд некад и сад* (Дуле)

1934–1935.

М. Ђоковић. *Дојовор куђу ћради* (Јован Димитријевић)
С. Пармачевић. *Мој краљ је мртав* (Стари ратник)
И. Округић. *Шокица* (Војник)
М. Димитријевић. *Вечити Вавилон* (Балтазар)
Ж. тудуз. *Међу вуковима* (Пим Бенет)
Х. Ибзен. *Дивља пајка* (Релинг)
Е. Лабиш и Е. Мартен. *Периционов џуџ* (Арман де Рош)
Т. Манојловић. *Каишкунин снови* (Мита Закић)
Б. Нушић. *Ожалаушћена ћородица* (Доктор Петровић)
Б. Нушић. *Пућ око свећа* (Сава Цветковић)
Л. Вернеј. *Банка немо* (Мареско)
П. С. Петровић. *Кад шо не сме нико знаћи* (Наредник)
Љ. Бобић. *Наџи манифи* (Први младић)
Ф. Достојевски. *Злочин и казна* (Порфирије Петровић)
П. С. Петровић. *Ослобођење Костиће Шљуке* (Коста Шљука)

Д. Николајевић. *Преко мртвих* (Стеван Јовановић)
С. Мом. *Писмо* (Роберт Стенли)

1935–1936.

Ж. Девал. *Товариџ* (Димитриј Гороченко)
В. Катајев. *Пућем цвећа* (Завјалов)
Р. Веснић. *Господски дом* (Владимир)
Д. Николајевић *Волја, Волја* (Владимир Михајловић)
Д. Дугалић. *На другој обали* (Велимир Вили Николић)
В. Шекспир. *Кориолан* (Синимије Велут)
Б. Ђосић (Мила Димић). *Силе* (Бурмаз)
Анонимни писац. *Објесиј живоћа* (Јанко)
К. Брамсон. *Срећа* (Капетан Калмар)
Велмар Јанковић. *Државни пећијац* број 3 (Прави делегат народа)
Д. Илић Јејо. *Жениоба Чарли Чайлдина* (Ридер)
И. Стојановић. *Дорђолска посла* (Боље)
М. Глинић. *Подвала* (Учител Ранко)
М. Јовановић. *Ќоџава* (Јован Бибић)

1936–1937.

Т. Мајојловић. *Очињени краљ* (Лудвиг I)
Р. Стојанов. *Мајстори* (Живко)
Л. Толстој. *Живи лец* (Фећа Протасов)
М. Тригер. *Срећни брак* (У. А. Николајевић)
М. Крлежажа. *Леда* (Кланфар)
Љ. Бобић. *Отмено друштво* (Милан Лазаревић)
Н. Гоголь. *Ревизор* (Осип)

1937–1938.

А. Нојман. *Пајацина* (Гроф Петар Пален)
М. Крлежажа. *У лојору* (Оберлајтнант Валтер)
Ф. Достојевски. *Идиот* (Рогожин)
М. Горки. *Васа Железнова* (Сергеј Петровић)
Е. Ростан. *Сирано де Бержерак* (Сирано)
Р. Фошоа. *Госпођа са зеленим рукавицама* (Ахил Проска)
К. Чапек. *Бела болест* (Маршал)
М. Петровић. *Чучук Стјана* (Хајдук Вељко)
М. Беговић. *Божији човек* (Јадук)
Б. Станковић. *Коштана* (Стојан)

1938–1939.

С. Јаковљевић. *На леђима јежа* (Капетан Стојановић)
Ф. Лангер. *Бр. 72.* (Мелихар)
Ђ. Виола. *Пакао* (Порфирије Гвера)
Д. Николајевић. *Преко мртвих* (Стеван Јовановић)
Ж. Басан. *Јулија* (Фанкар)
Ј. Крањц. *Директор Чамиа* (Инспектор)

1939–1940.

Р. Плаовић и Милан Ђоковић. *Распјанак на мосију* (Сташа)
Б. Шо. *Питомац* (Хенри Хигинс)
Ж. Кокто. *Сирцијани родитељи* (Жорж)
А. Н. Островски. *Без мираза* (Карандишев)
Љ. Бобић. *Породица Бло* (Светозар Илић)
В. Шекспир. *Бура* (Калибан)

1940–1941.

А. Н. Островски. *Шума* (Генадије)
П. Петровић. *Душан, млади краљ* (Душан)

1941–1943.

Г. Хауптман. *Елба* (Калуђер Старшенски)
Х. Кубијер. *100.000.000 долара* (Ренар)

1942–1943.

Ј. Е. Лесинг. *Мина од Барихелма* (Паул Вернер)
Б. Николајевић. *Дојорели кров* (Председник варошког суда)

1943–1944.

Ј. В. Гете. *Ифхијенија на Таариди* (Орест)

1944–1945.

Ј. Веселиновић. *Хајдук Стјанко* (Иван Мираџинић)
Н. Гоголь. *Ревизор* (Љапкин-Тјапкин)
М. Глишић. *Подвала* (Вуле Пупавац)
Б. Ђосић. *Силе* (Сибин Мајсторовић)

1945–1946.

А. Корнејчук. *Плајтон Кречећ* (Павле Семјонович Берест)
Л. Толстој. *Живи лец* (Протасов)

1946–1947.

М. Горки. *Непријатељи* (Скробатов Михајло)
В. Шекспир. *Отело* (Отело)
И. Чанкар. *За добро народа* (Литон Грозд)

ЈУГОСЛОВЕНСКО ДРАМСКО ПОЗОРИШТЕ БЕОГРАД

1947–1948.

И. Чанкар. *Краљ Бећајићеве* (Кантор)
А. Чехов. *Ујка Вања* (Астрор)

1948–1949.

А. Н. Островски. *Таленићи и обожаваоци* (Ераст Громилов)

Л. Костић. *Пера Сејединац* (Пера Сегединац)
1950–1951.

Софокле. *Антиоћа* (Креонт)
М. Горки. *Јејор Буличов* (Јегор Буличов)

1951–1952.

В. Шекспир. *Краљ Лир* (Лир)

1952–1953.

М. Горки. *На дну* (Сатин)

1953–1954.

Х. Ибзен. *Габријел Боркман* (Габријел Боркман)

1954–1955.

Аугуст Стриндберг. *Отаџ* (Капетан)

1956–1957.

В. Шекспир. *Мајбет* (Магнет)

1957–1958.

В. Иванов. *Оклотни воз 1469* (Вершинин)

1959–1960.

Међу јавом и међу сном (Пера Сегединац и Сатин)

Ж. П. Сартр. *Започетици из Албиона* (Герлах)

1960–1961.

В. Десница. *Десићве Јаковљеве* (Јаков Пећинић)
Д. Ђосић. *Ојакрића* (Кмет)

1961–1962.

Ц. Синг. *Виловњак од западних сједи* (Отаџ, Стари Ман)

1963–1964.

Б. Нушић. *Др* (Живота Цвијовић)

1965–1966.

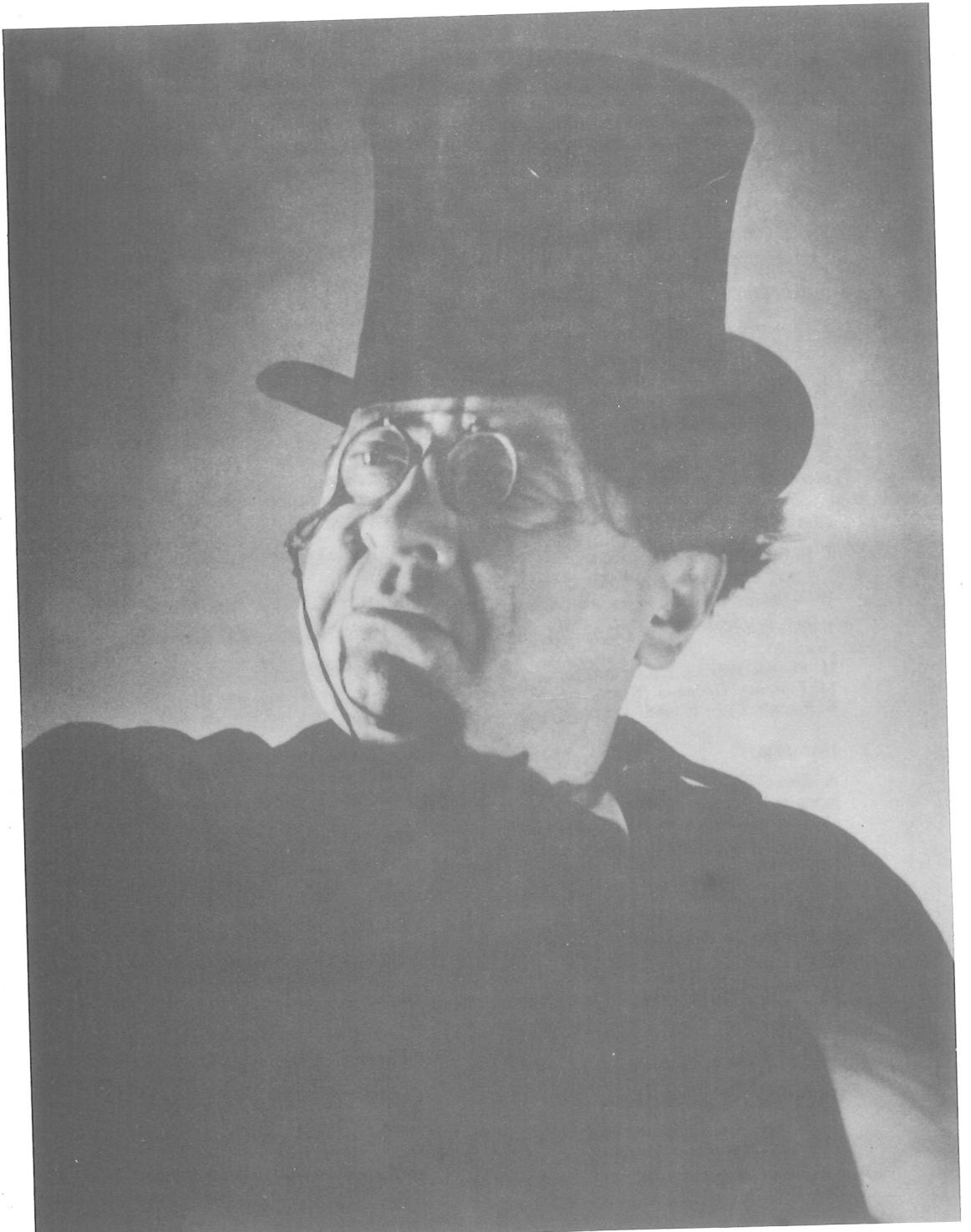
В. Јовановић. *Наџи синови* (Пуковник Остојај)

САВРЕМЕНО ПОЗОРИШТЕ БЕОГРАД

1970–1971.

С. Сремац. *Зона Замфиррова* (Хали Замфир)

1

ЈДП, Београд, 1950. М. Живановић као Громилов у *Таленитима и обожаваоцима* Н. Островског

Каталог

- 1 Миливоје Живановић, Пожаревац, 1910. (ф)
- 2 М. Живановић (први с лева), у Пожаревцу, 1917. (ф)
- 3 М. Живановић (први с десна, стоји), 1916. (ф)
- 4 М. Живановић. Пожаревац, 1917. (ф)
- 5 Прва глумачка фотографија из 1917. (ф)
- 6 Уговор с Народним позориштем у Новом Саду, 1926.
- 7 Уговор с Народним позориштем у Скопљу, 1928.
- 8 Уговор с Народним позориштем у Београду, 1933.
- 9 Решење о превођењу у одређени платни разред у Југословенском драмском позоришту, 1947.
- 10 Уговор о ангажовању за филм *Крашићи*, 1953.
- 11 Легитимација
- 12 Чланска карта Клуба књижевника
- 13 Чланска карта Београдског спортивског клуба БСК, 1955.
- 14 Чланска карта Београдског лопатачког подсавеза, 1939.
- 15 Нови Сад, 1924. Плакат Суботићевог *Боја на Косову*
- 16 Нови Сад, 1925, М. Живановић (Милош) у Суботићевој драми *Бој на Косову*
- 17 Нови Сад, 1928. Као глумац Алмади у Молнаровој драми *Ибра у Замку*
(Према плакатима Музеја позоришне уметности и монографији др Петра Волка)
- 18 Нови Сад, 1927. У насловној улози Шекспировог *Хамлећа*. „Једна од главних погрешака је то, што је г. Живановић био сувише узбуђен, еруптиван; он је у већини случајева праскао, кидао се, а мало је био контемплативан“. (К. Николић. *Нови Сад*, бр. 36, 1927.)
- 19 М. Живановић у Новом Саду, 1926.
- 20 Скопље, 1928. М. Живановић као Страхињић Бан у истоименом комаду Б. Граовца.
- 21 Скопље, 1929. М. Живановић у Толстојевом *Живом лецу* (Феђа) „Феђа како га је он дао ове вечери, добар је према Феђи у делу као слика у огледалу“ (Скокски листник, 27. XI 1929)
- 22 Скопље, 1929, М. Живановић у улози Сирана у истоименој драми Е. Ростана „Г. Живановић је таленат особитих квалитета. Његов Сиррано дочарао је синоћ најдивнију слику једног еминентног поете и „највећег спадала под небом“. (Миливој Ар. Поповић. Скокски листник, 4. VI 1933)
- 23 У Скопљу, 1932. (ф)
- 24 Скопље, 1932. (ф)
- 25 М. Живановић у *Ценитименима* Џ. Голсвортјија, 1932. (ф)
- 26 Скопље, 1928. М. Живановић са супругом Невеном. (ф)
- 27 Скопље, 1930. М. Живановић у улици Краља Петра. (ф)
- 28 Миливоје Живановић. Цртеж Асене Попова
- 29 Скопље, 1933. С пријатељем Растком Пурићем. (ф)

- 30 Скопље, Гостовање Добрице Милутиновића (с лева: Пеција С. Петровић, М. Живановић, Тодорче (?), Џимић, Добрица Раденковић, Добрица Милутиновић, Срдановић, Басарић (Секретар поз.). (ф)
- 31 Скопље. М. Живановић, Љ. Филиповић, Б. Граовац (писац и новинар), Д. Раденковић. (ф)
- 32 Скопље, 1935. Уверење бившем члану Народног позоришта у Скопљу, Миливоју Живановићу о про-веденом раду у истом.
- 33 Народно позориште, Београд, 1933. И. Стодола. *Каријера Јошка Пучика*. М. Живановић (Директор), А. Златковић (Пучик). „Деби г. Живановића, новоангажованог члана драме, у улози Директора Хуманог друштва, значи добит за по-зориште.“ (Др Раднко Младеновић. *Време*, 6. X 1933.)
- 34 Народно позориште, Београд, 1935. П. С. Петровић. „Ослобођење Косте Шљуке“. „Како Шљука дефинитивно је убедио да је његов драмски таленат моћан у свим регистрима“. (Драган Алексић. *Време*, 26. V 1935.)
- 35 Народно позориште, Београд, 1936. Т. Манојловић. *Очињени краљ*.
-
- 36 Народно позориште, Београд, 1936. Л. Толстој. *Живи леш*. М. Живановић (Феђа Протасов) и Д. Гошић (Кнез) „Интерпретација Феђе г. Живановића врло добра је и интересантна иако није достигао оне висине и оне трагичне и зливе душевног бола, страдања, немира и борбе у игри великих трагичара“ (Велибор Глигорић. *Политика*, 2. XI 1936.)
- 37 Н.П. Београд. Рачо Стојанов. „Мајстори“, 1936.
- 38 НП, Београд, 1937, А. Нојман. *Патриота*. „Г. Миливоје Живановић тумачењем улоге Грофа Палена необориво је дао доказа о својој великој глуми. Он је дошао до изражaja можда као ни један од наших глумаца“ за неколико по-следњих година“ (К. Атанасијевић. *Време*, 9. IX 1937.)
- 39 Народно позориште, Београд, 1938. Ф. Лангер. Бр. 72. М. Живановић (Мелихар) и Б. Каталинић. „Г. Живановић, који све више потврђује да је редак глумачки таленат и осваја све веће симпатије београдске позоришне публике, дао је човека од крви и меса, наспрот писцу, који је ту улогу написао са свим књишићи“. Ж. Вукадиновић. Франтишек Лангер. „Бр. 72“ *Политика*, 9. XII 1938.)
- 40 Народно позориште, Београд, 1938. С. Јаковљевић. *На леђима јежса*, (Капетан) „Како је топло тумачио своју улогу г. Живановић: то је велики уметник. Он плаће, шкрипи зубима, дрхти, готово као тигар да се устре-ми на непријатеља“. (М. Недељне илустрације, 18. XII 1938.)
- 41 Народно позориште, Београд, 1943. Лесинг. *Мина од Барихелма* (Наредник). (ф)
- Народно позориште, Београд, 1944. Гете. *Ифиџенџа на Тауриди* (Орест).
- 42 Народно позориште, Београд, 1947. И. Цанкар. *За добро народ* (др. Грозд) „Мора се истаи улога др Грозда коју је Живановић скоро виртуозно извајао. Он је глумац са темпера-ментом који робустно изабира (Милан Богдановић. *Глас*, 21.I 1947.)

41

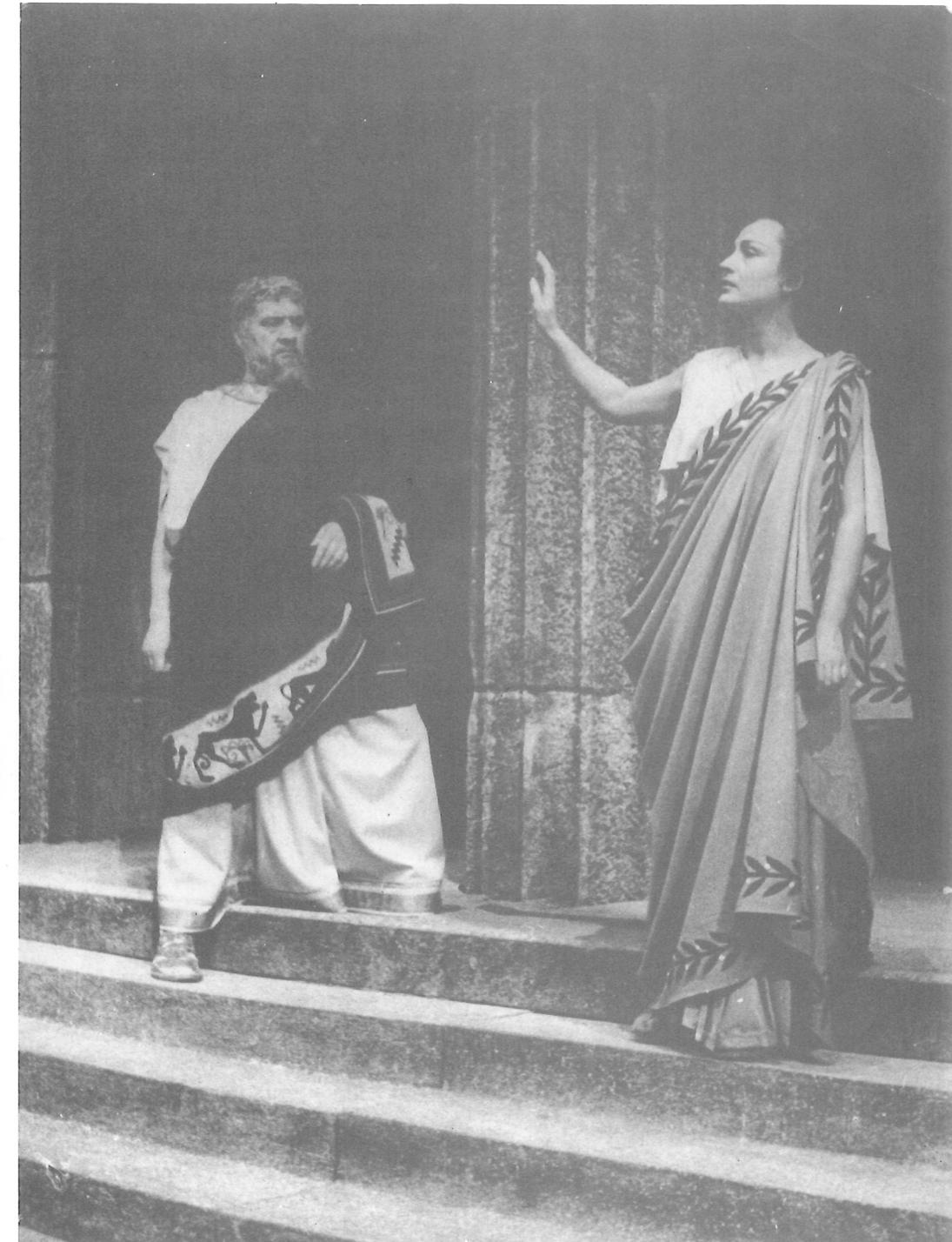
45

- 43 Народно позориште, Београд, 1947. Плакат *Отело* В. Шекспира.
- 44 Југословенско драмско позориште, 1948. Програм представе *Краљ Бећајнове*.
- 45 ЈДП, Београд, 1948. И. Цанкар. *Краљ Бећајнове* (Кантор), (ф) „Од Кантора (ствара) једну међу најснажнијим својим ролама, досада можда и најснажнију, изграђену на-гонски, рудиментарно“. Милан Дединац. *Књижевност*, јул-август, 1948.)
- 46 Плакат *Коцјане*. Гостовање М. Живановића у Пожареви, 1949.
- 47 ЈДП, Београд, 1950. М. Живановић у насловној улози Костићеве драме „Пера Сегединац“.
- „Са одлично успелом маском, врло убедљив и изразит спољашњим средствима, Живановић је на сцени остварио необично жив лик, истовремено реалистички уверљив а доволно еластичан за савлађива-ња свих романтичарских елемената које текст захтева“ (Душан Попо-вић. *Борба*, 12. II 1950.)
- 48 Плакат *Пере Сегединац*, 1950.
- 49 ЈДП, Београд, 1950. Н. Островски. *Таленићи и обожаваоци* (Громилов)
- 50 ЈДП, Београд, 1950. Софокле. *Ан-тигона*. М. Живановић (Креонт), М. Црнбори (Антигона) „Миливоје Живановић, који тумачи улогу Креонта, показао је лепо осећање духа... Врло уздржљива, упечатљива и пречишићена у гесту и покрету... Живановићева глума у Софокловом делу чини лепо по-главље у стваралаштву овог тален-тованог сценског уметника“ (Реју-блика, новембра, 1950)
- 51 ЈДП, Београд, 1951. М. Горки. *Јејор Буличов*. М. Живановић у наслов-ној улози.
- 52 М. Живановић у костиму Јегора и управник ЈДП-а Милан Дединац, 1952.
- 53 Програм *Јејора Буличова*, 1958, при-ликом гостовања совјетског драм-ског првака Б. Н. Ливанова.

Народно позориште Београд, 1938. Ф. Лангер. Бр. 72. М. Живановић (Мелихар)

- 54 ЈДП, Београд, 1952. В. Шекспир. *Краљ лир* (3 фотоса)
„Постоји у глуми Миливоја Живановића једна смелост за коју знам, па ипак ме поново изненади... Он се усушује да у једној сцени пусти сву огромну запремину свога гласа и емоције... да то учини по неколико пута у току комада не водећи рачуна о постепености, о сценама које га после тога чекају, о законима градајије једнога лика. Целог Лира је тако направио са тим до краја напетим луковима кршећи један театарски закон превратничком смелошћу“. (Борислав Михајловић, НИН, 13. IV 1952.)
- 55 ЈДП, Београд, 1953, М. Горки. *На дну* (с лева) М. Живановић, В. Старчић, Ј. Рутић, С. Аранђеловић. „Кад гледамо Миливоја Живановића онда кроз његову епски надахнуту глуму сагледавамо, у свим нијансама, не само тип који гради, него и његов лични ентузијазам кад твори“. (Бора Глишић. НИН, 1. II 1953.)
- 56 ЈДП, Београд, 1955. Плакат драме Стриндберговог *Оца*. Прослава 35 година уметничког рада Миливоја Живановића.
- 57 ЈДП, Београд, 1955. М. Живановић и Б. Каталинић у Стриндберговој драми *Отаџ*.
- 58 ЈДП, Београд, 1955. М. Живановић и Ана Паранос у Стриндберговом *Оцу*.
Ако се естетика старе и нове глуме могу наћи само једанпут у животу глумца, у ватри његовог стварања и бразди његовог тела, онда је у случају Миливоја Живановића то високо јединство воље за улогом и улоге воље у стваралачком лицу досегнуто у Капетану Алдолфу... (Милосав Мирковић. Ексцес, 22. II 1973.)
- 59 Фотографије (10) са јубиларне прославе М. Живановића 35 година уметничког рада. У гледалишту са мајком.
„Мајка ми је била веома стара кад сам играо те велике роле, али је вољела да ме гледа, осећао сам да се
- у њој гаси живот, да се тешко креће, али је у позориште долазила са последњом снагом и излазила из њега сва озарена. Чинило ми се да јој игром продужујем живот, па зар нешто лепите човек може да пожели,“ (Петар Волк. Миливоје Живановић. Новосади, 28. 29, 30. XI 1976.)
- 60 Програм *Ожиданије породице* Б. Нушића, 1955.
- 61 ЈДП, Београд, 1955. Б. Нушић. *Ожиданије породице*. М. Живановић (Агатон) „Миливоје Живановић је био генијалан. Он је, прво, био најбоље дат наш човек. Ту није било ничег од старих глумачких комедијашења. Он је био жив, стваран и обичан – наш човек“. (Бора Глишић, НИН, 30. I 1955.)
- 62 Сцена из *Ожиданије породице* Б. Нушића, 1955.
- 63 Сцена из филма *Ожиданије породице* у режији Соје Јовановић.
- 64 ЈДП, Београд, 1957. В. Шекспир. *Мајбет*, М. Живановић у насловној улози. „Велики елементарни глумац, Миливоје Живановић, ушао је својом природом у Магбетов орнат... Али, за све оно што је код Магбета драма оклеваша и савести... он није успео да нађе видљива адекватна средства глумачког саопштавања“. (Е. Финци. Политика, 6. I 1957.)
- 65 ЈДП, Београд, 1958. Ј. О'Нил. *Дујо шујованье у ноћи* М. Живановић (Џемс Тајрон) и Анчка Леварјева. „Миливоје Живановић утиснуо је том лицу (оца породице бившег путујућег глумца) једноставне и монументалне облике. Он је нашао изражaja који су обележавајући настрана осећања и первертна хтења, имали поуздан изглед искрености и непосредности“. (Ели Финци. Политика, 3. XI 1958)
- 66 ЈДП. Београд, 1964. Б. Нушић. *Др. Ј. Војновић и М. Живановић (Живота)*. „У улози богатог трговца, великог комбинатора, појавио се Миливоје Живановић: стоји пред нама читав један див и веје

ЈДП, Београд, 1950. Софокле, *Антигона*. М. Живановић (Креонт), М. Црнобори (Антигона)

- читав један хумор.“ (М. Мирковић. *Београдска недеља*, 31. V 1964.)
- 67 Програм драме Добрице Ђосића *Ойкриће* у којој је М. Живановић тумачио Кмета, 1961.
- 68 ЈДП, Београд, 1966. В. М. Јовановић – Марамбо. *Наци синови* (Пуковник Остоја). „Миливоје Живановић као Пуковник Остоја, мада у почетку несигуран, убрзо је загосподарио сценом једном неодољивом унутарњом снагом која је невидљиво спајала смешне и трагичне тонове.“ (Жарко Јовановић. *Вечерње новости*, 30. V 1966.)
- 69 Миливоје Живановић на гостовању у СССР-у, 1966. У представи Максима Горког *Јегор Буличов* (фотографија)

69
70 Програм *Јегора Буличова* Московског художественог театра.
71 Миливоје Живановић с ансамблом руских уметника после представе

- Јегор Буличов* и уручење Медаље Станиславског. „Само сам се поклонио и казао: „Баљшој благадарју... и пољубио сам Медаљу... онда се проломио аплауз, огроман...“ (*Врњачке новине*, 7, 27. XI 1976.)
- 72 Миливоје Живановић одаје пошту на гробовима М. Горког, К. С. Станиславског, Б. Шчукина, В. Качалова (обојица великане сцене).
- 73 Програм прославе-50 година уметничког рада Миливоја Живановића. „Нови Сад је моје позоришно детињство; Скопље-позоришна младост; а Београд - уметничка зрелост“.
- 74 Са прославе јубилеја (2 фотографије).
- 75 М. Живановић као Јегор Буличов, рад Владислава Лалицког, уље.
- 76 М. Живановић као Краљ Лир, рад арх. Александра Секулића, уље.
- 77 Миливоје Живановић, рад Исимета Мујезиновића.
- 78 Миливоје Живановић као Феђа Протасов, рад Бране Мирковића, уље.
- 79 Миливоје Живановић, рад Михајла Петрова
- 80 КРУНА-ручни рад, бакар, позлата Завода за израду новчаница; нацрт Драгана Симића сликара из Пожаревца; израда Миодрага Жикића из Пожаревца.
- 81 Љубичевски златни коњ, месинг позлаћен, рад Небојшице Митрића. Као први примерак Миливоју Живановићу, почасном Војводи Љубичевских игара.
- 82 Признања и ордење: Орден рада I реда, 1949; Орден заслуга за народ I реда, 1955; Седмојулска награда за животно дело, 1960; Орден рада III реда; Медаља Станиславског, 1966; Плакета Милене Павловић-Барили; Плакета МХАТ-а, 1968.
- 83 Софка по роману *Нечиста крв* Б. Станковића А. Вучо. Редитељ Р. Новаковић, 1948. Вера Грегорић и Миливоје Живановић.

- 84 Језеро, 1950. Редитељ Р. Лола Ђукић (филм).
- 85 Црвени цвет, 1950. Редитељ Густав Гаврин (филм).
- 86 Чудошварни мач, 1950. Редитељ Војислав Нановић (филм).
- 87 Цицанка, 1953. По драми Б. Станковића А. Вучо. Редитељ Војислав Нановић.
- 88 Невјера, 1953, по драми Иве Војновића *Еквиноцијо* Момчило Илић. Редитељ Владимир Погачић.
- 89 Шолаја, 1955. По роману Михајла Раночевића. Редитељ Војислав Нановић.
- 90 Миливоје Живановић у Скопљу, 1931.
- 91 Миливоје Живановић са Столетом Мерачом, 1964.
- 92 Љубичевске игре, 1970.
- 93 Миливоје Живановић у своме дому, у улици Чарли Чаплина, око 1975 (4 фотоса).
- 94 Разни предмети – лични и други...

91

М. Живановић (први с лева), 1917-18.

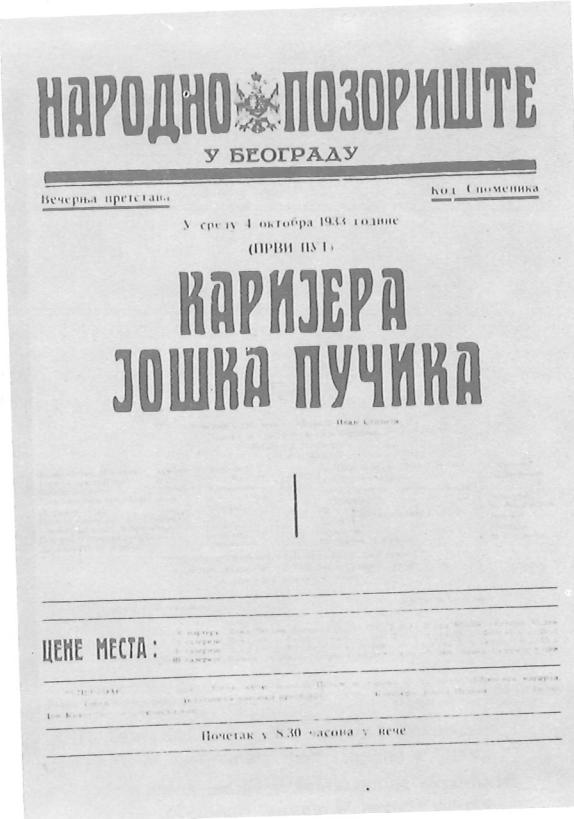
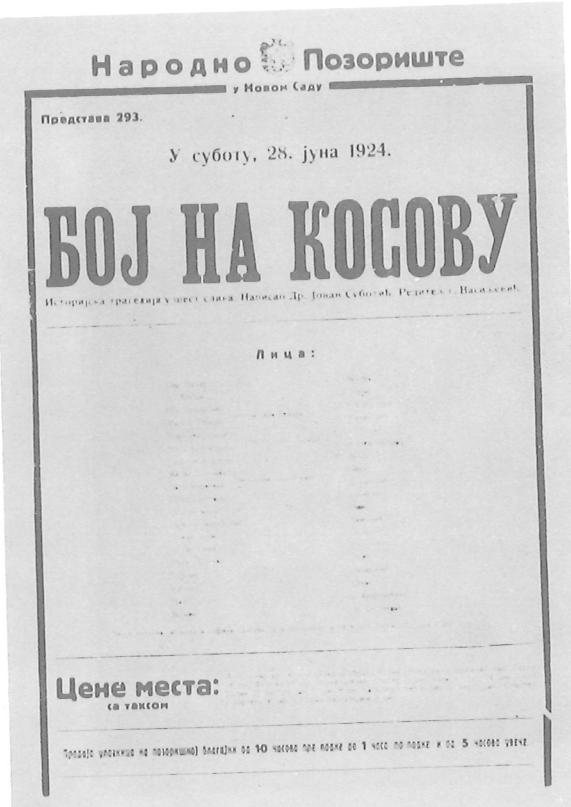
ЈДП, Београд, 1958. Ј. О'Нил. *Дујо јутијованье у ноћ* М. Живановић (Цемс Тајрон) и Анчка Леварјева

М. Живановић са мајком приликом прославе 35 година рада

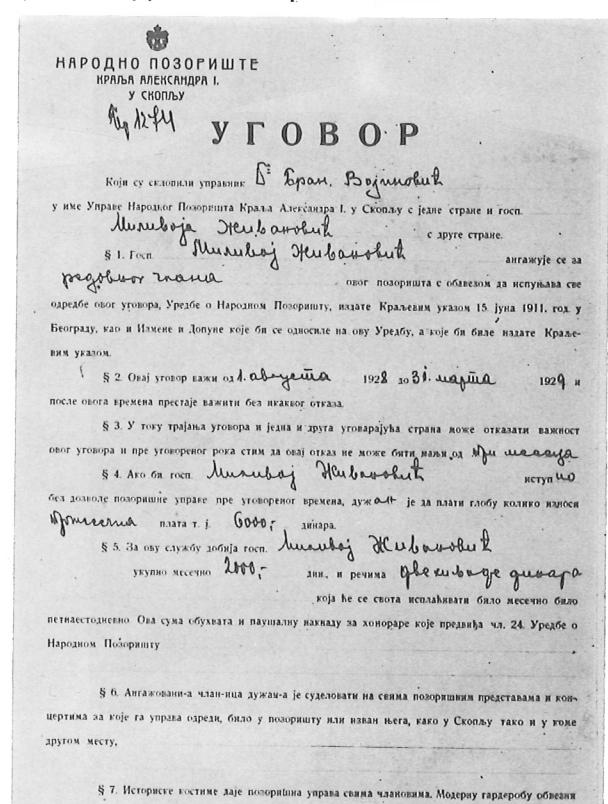
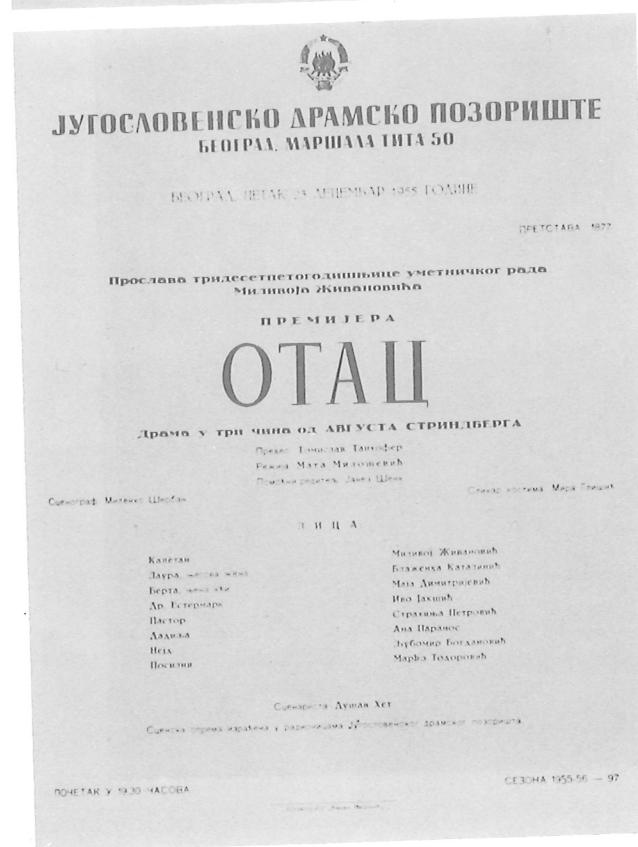

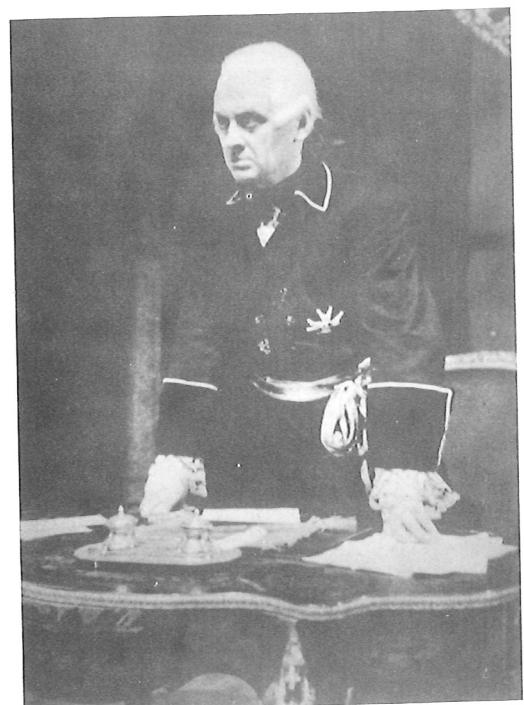
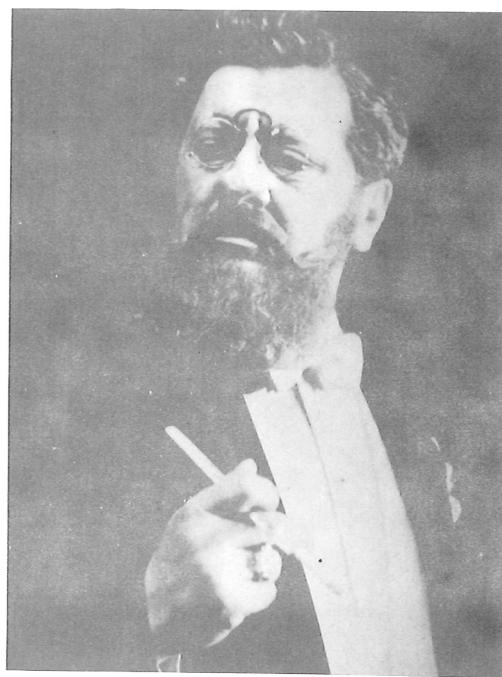
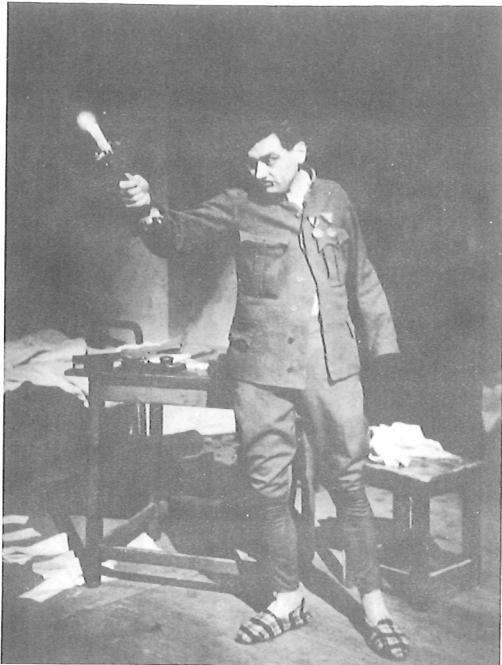
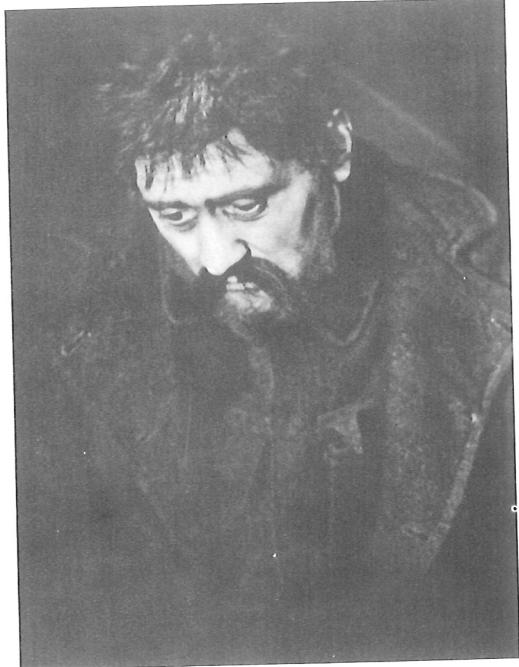
Миливоје Живановић у своме дому, у улици Чарли Чаплина, око 1975.

Нови Сад, 1927. М. Живановић у насловној улози Шекспировог *Хамлеја*.

Скопље, 1928. М. Живановић као
Страхињић Бан у истоименом комаду Б.
Граовица

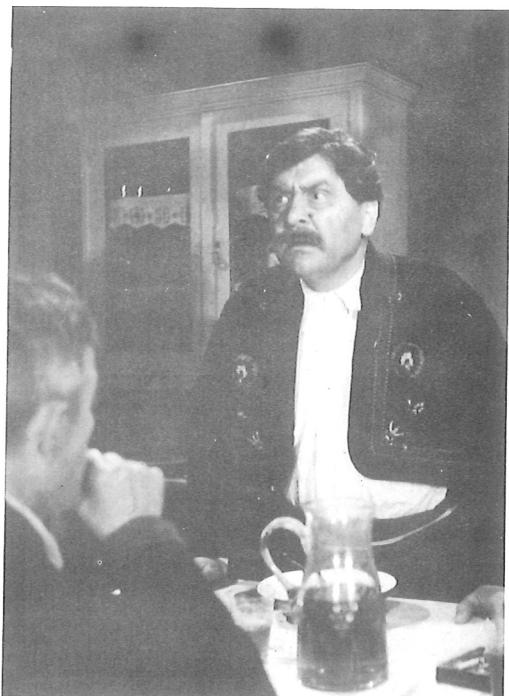
Народно позориште, Београд, 1935. М.
Живановић у насловној улози драме П.
С. Петровића *Ослобођење Косаве Шљуке*

Народно позориште у Београду, 1937. М.
Живановић у *Патриоти* А. Нојмана
(Гроф Пален)

Народно позориште, Београд, 1937. М.
Живановић у драми М. Крлеже *У лојору*
(Валтер)

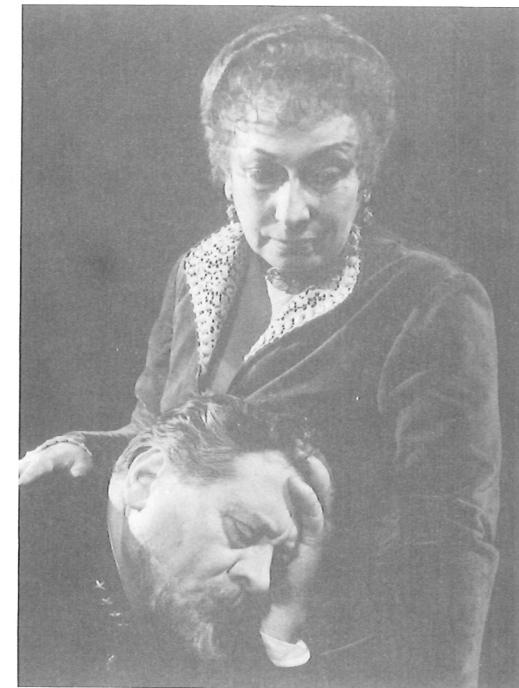
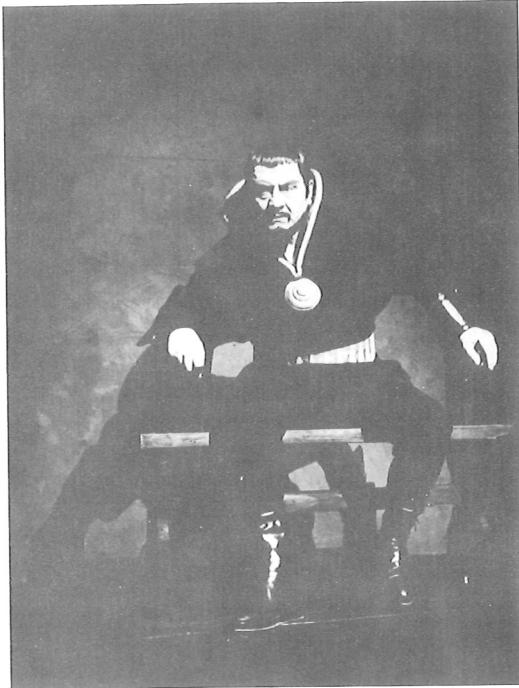
Народно позориште, Београд, 1947. И. Цанкар.
За добро народа (др Грозд)

М. Живановић у филму *Језеро*, 1950.
Редитељ Р. Лола Ђукић

ЈДП, Београд, 1955. Сцена из *Оксалоžђене породице* Б. Нушића

ЈДП, Београд, 1950. М. Живановић у насловној улози Костићеве драме *Пера Сејединац*

ЈДП, Београд, 1956. М. Живановић у насловној улози *Мајбета* В. Шекспира

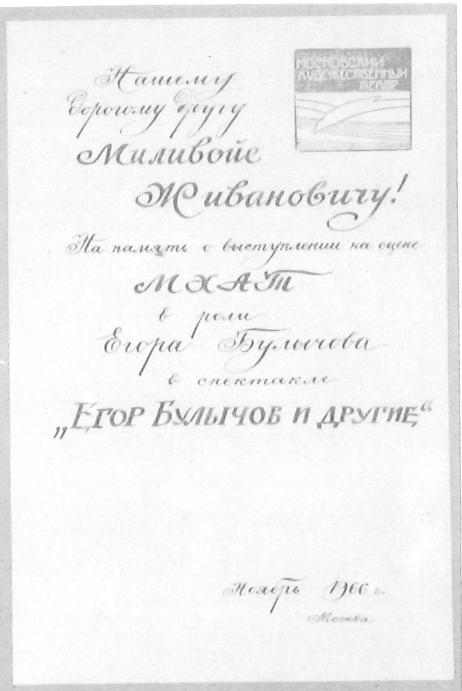
ЈДП, Београд, 1952. М. Живановић као Краљ Лир у истоименој драми В. Шекспира

ЈДП, Београд, 1955. М. Живановић и Ана Паранос у Стрипберговом *Оцу*

ЈДП, Београд, 1955. М. Живановић и Б. Каталинић у Стрипберговом *Оцу*. Јубилеј М. Живановића -35 година рада

М. Живановић у СССР-у, 1966.

М. Живановић окружен глумцима ЈДП-а, поводом јубилеја 50 година уметничког рада, 1970.

Музеј позоришне уметности Србије
организује изложбу
поводом 125-годишњице Народног
позоришта
у Београду

Б БИО 929
ПЕТРОВИЋ В.
Миливоје Живановић

000007038

COBISS

